

let 28 for Smør ikke viist sig konstant, men varierer ifølge hidtidig Erfaring imellem 20 og 35. Naar dette Tal er lavt, kan det paa Jorhaand ikke afgjøres, om det hidrører fra Indblanding af fremmed Fedtstof eller fra Smørrrets eiendommelige Bestaaffenhed, hvorved det atter viser sig, at gammelmalende Røer saavel som Efteraars Græsning spiller en Rolle. Man er da henvist til Undersøgelse paa Stedet, og ved saadanne foretagne nøiagtige Undersøgelser paa flere Steder i Landet, er der ikke nogetsteds funden Anledning til at formode Forsalstning. Da det navnlig er paa dette Punkt, at der kunde være mest Anledning til at frygte en virkelig Stæde, vil sikkerlig Bestræbelserne for at naae et fuldt paalideligt Grundlag for Undersøgelserne blive fortsat med Iver.

Ogsaa har der viist sig Bankeligheder for at opnaa en paalidelig Farvebedømmelse. Af Indberetningerne fremgaar det, at Farvetablerne indbyrdes kunne variere et Par Numre i Farvestyrke, og at forskjellige sagkyndige Personers Dom om samme Farve ligeledes kan variere noget, vel væsentligt paa Grund af at forskellige Omstændigheder, som Temperatur, Belysning, Bæggefærve osv. kunne øve Indflydelse paa Bedømmelsen. Smidfertid fremgaar det af Beretningerne, at Fabrikanterne efterhaanden i Pragis ere blevne fortrolige med den Farve, Margarineen maa have, nemlig efter at der er blevet dem anvist en Standardprøve med den guleste Farve, der maatte passere. Det maa sikkerlig billiges, at man ad den praktiske Erfarings Vej har fundet en Løsning af Bankeligheden, og der vil vistnok være overveiende Betænelighed ved paa nogen Maade at udsætte sig for at gribe forstyrrende ind i den formentlig nu befæstede Pragis ved at søge at indføre nye Farvebestemmelser, saa længe disse ikke hvile paa et noget fastere Grundlag.

Smød Forventning har det viist sig, at Farven i den gjældende Lov er ansat saa lys, at den i Reglen er Hindring for større Tilfætning af Smør, selv ufarvet. Den lovbestemte Farve er altsaa lysere end den ufar-

vede Natursmør. Naar man ikke desto mindre af ovennævnte Grunde ikke tilraader Ændring i den nu allerede tilvante Farvebestemmelse, kunde der forsaavidt heller ikke være afgjørende Indvending mod at nedsætte den tilladte Blandingsprocent. Naar man dog ogsaa i dette Punkt tilraader at blive ved det Bestaaende, er det, dels fordi Hensigten med at vælge netop Procenttallet 50 var, at forhjude Tilfætning af Margarine til Smør, men ikke det Omvendte, og for Flertallets Bedkommende tillige, fordi man ikke vil afstære Muligheden for større Indblandinger, dersom der senere maatte findes Midler til at affarve Varen.

Farvebestemmelsen synes ligeledes at have virket lige med et Udsørselsforbud. Om der end er udført lidt mere end i Motiverne angivet (2155 Pd. foruden noget fra Kjøbenhavn) har denne Udsørsel dog kun bestaaet i nogle Forsøg, der have viist sig mislykkede. Da der derhos ikke synes at være indtruffet nye Momenter, der ikke allerede forelaa for Rigsdagen i 1888, til Begrundelse af et Udsørselsforbud, og da Flertallet ikke kan indse, at en saadan Foranstaltning i nogen Henseende for Tiden vil kunne gavne, men derimod vel kan tænke sig Muligheden af, at den senere kunde komme til at skade, kan man ikke tilraade et Stridt, der i sig selv er saa lidet stemmende med sund økonomisk Regler, men maa anbefale at Udsørselsforbudet udstemmes af Lovforslaget.

Naar Diemedet for den gjældende Margarine-lov væsentligt var Hensynet til det engelske Marked, kan det samme Motiv næppe, i alt Fald ikke med tilnærmelsesvis lignende Styrke, gjøres gjældende for Lovgivningsmagtens Indskriden overfor Margarineosten. Vor Østeproduktion staar ikke paa noget høit Standpunkt. I de senere Aar har man dog enkelte Steder søgt at forbedre Stummetmælkosten ved Tilfætning af Fedtstoffer. Det er muligt, at der ad den Vej kan skabes en Fremtid for vor Østeproduktion. Lægger man nu trykkende Vaand paa denne Produktion, kan der være Fare for, at dens videre